

На пжть за Серска Баница.

Днесъ се колебаехме дали да тръгнемъ за София или да се върнемъ обратно къмъ сѣло Бантица Серско кждето б ъ обить Готце Делчевъ презъ 1903 година. Въ петъкъ на 9 Окт 2009 година испуснахме пжтя за сѣло Баница Серско. Въ сѣло Горно Броди се намерихме на 9 окт. Въ средата на сѣлото. Направихъ се на човекъ , които се е загубилъ и питахъ , на гръцки кжде се намираме; Единъ отъ присжстващитѣ въ средата на сѣлото които пиеше кафе ми отговори , Вие стѣ въ Горно Броди! Това го каза на български и продължи да ми говори на гръцки , като побърза да ми казва , че е ПРОСФИГА тоезъ имигрантъ отъ Турция и ме попита дали знамъ турски; Отговорихъ му , че знаемъ английски , италияански , литвански и малко български. (Редакторката на Makedonskatribuna.com се засмя и каза да кажа на нашиятъ сжбеседникъ , че тя говори и литвански. Веднага се намеси единъ другъ човекъ , и почна да говори на гръцки , че той има приятели литванци , много добри комунисти. Засмяхъ се и му отговорихъ , че още ли чакатъ Маркос Вафиядис и Нико Захариядисъ , които бяха ржководителитѣ на гражданската война презъ 1945–1948 година. Попитаха ни за кжде сме тръгнали; Казахме имъ , че смѣ тръгнали за Сѣло Баница ако сж чули за това сѣло , и за Готце Делчевъ за българскиятъ комита , Отъ тукъ има около 9 километра на долу , ще стигнетѣ до кафенето на ДИМИТРИОСЪ ТСАКИСЪ и само на няколко метра на дясно е пжтя за сѣлото. Направи ни силно впечатление , че всички мажири(просфиги) знаехе за Гоце Делчевъ , само сърбо–македонцитѣ отъ Скопие не знаеха за това сжбитие отъ 1903 година. Само преди часъ подобенъ разговоръ имахме въ сѣло ДОЛНО БРОДИ. Тамъ сжщо така се спряхме и питашихме кжде смѣ! и какъ се казва сѣлото. И тамъ ни отговориха , че сѣлото се казва ДОЛНО БРОДИ , това го казаха на български и ни казаха , че може да се разберемъ на турски , понеже тѣ били просфиги отъ Турция и , че езика имъ билъ турски. Повече отъ 80 години сж тамъ и си запазили турскиятъ езикъ , а на българитѣ забраниха българскиятъ езикъ които се говореше съ вѣкове наредъ тамъ.

Въ сѣло долно Броди питашихме кжде и българското училище. Единъ отъ присжстващитѣ на една маса въ самото кафене стана и каза , че

той ще ни заведе тамъ. Питани защо се интересуваме от българското училище тамъ; Отговорихъ му , че майка ми е учила въ това училище въ началото на миналиятъ вѣкъ. Човѣка ме изгледа и ни заведе на училището казвайки ни , че сѣга училището е гръцко. Следъ като ни показа училището се отпусна и ни каза , че има пръвъ братовчедъ въ сѣло Мосомище Гоце Делчевско. Засмяхъ се и казахъ на редакторката на Македонска Трибуна , че половината от хората тамъ все още иматъ братовчеди по България.

Но сѣга пакъ да се върнемъ назадъ какво стана съ нашето пѣтешествие до Баница въ петъкъ на 9 Окт. 2009г.

Пѣтя го испуснахме понеже пѣтя бѣ тъкъвъ , че азъ не можехъ да гледѣмъ отъ страхъ да не паднемъ въ урвитѣ на този пѣтъ , които свързва Долно и Горно Броди съ Сересъ . Тъкъвъ пѣтъ стрѣменъ не съмъ виждалъ въ живота си. Едва стигнахме до Сересъ и тамъ безъ да гледаме влязохме въ Магистралата за Драма. На двадесетина километра отъ Сересъ се спряхме въ едно село да ядемъ , понеже се бяхме развѣнвали до безкрайностъ , че испуснахме възможността да посетимъ сѣло Баница и мѣстото кждето бѣ обитъ Гоце Делчевъ съ няколко отъ свойтѣ четници.

Въ този ресторантъ имаше десетина посетители за обедъ , които се разприкахваха съ насъ на гръцки и английски. Сждържателя говори на английски и ни каза , че е билъ майсторъ готвачъ на много мѣста , по Европа включително и Швейцария. Разделихме се съ юдейски прегрътки и тръгнахме за Драма и отъ тамъ за градъ Неврокопъ сѣга Гоце Делчевъ.

Тукъ даваме и снимката отъ кафенето въ Горно Броди.

Г. Младеновъ

